

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Frunză Nicolai xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxx.

Adam Petru xxxxxxx, născut la 29 octombrie 1987, originar și domiciliat în r-nul xxxxx.

Ichim Aurel xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.08.2017 – 23.01.2019

instanța de apel: 13.02.2019 – 22.10.2019

instanța de recurs: 23.01.2020 – 20.05.2020

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 23 ianuarie 2019, procesul penal la acuzarea lui *Frunză Nicolai și Adam Petru* pe art.287 alin.(3) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

Ichim Aurel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) și art. 287 alin.(3) Cod penal, și i-a fost aplicată pedeapsa:

- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal - 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni lui Ichim Aurel i-a fost stabilită- 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 197.50 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță a constatat că, în noaptea de 10 spre 11 iulie 2016, aproximativ la orele 00:20, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, în timp ce se aflau în stradă în s. xxx, *Frunză Nicolai, Adam Petru și Ichim Aurel* i-au aplicat cetățeanului Colisnicenco Stepan multiple lovituri cu pumnii, picioarele și cu o piatră pe diferite părți ale corpului, cauzându-i ca urmare leziuni corporale ușoare.

Acțiunile lui Ichim Aurel, Frunză Nicolai, Adam Petru au fost încadrate conform prevederilor art.287 alin.(3) Cod penal: „huliganismul agravat, săvârșit cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

În afară de aceasta, *Ichim Aurel*, fiind privat de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de doi ani prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29.02.2016, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod contravențional, la data de 21.08.2016, aproximativ la orele 14:50, acționând intenționat, contrar prevederilor art.14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzisă 3 conducerea vehiculului în stare de ebrietate, a condus automobilul de modelul „Great Wall Hover” cu numărul de înmatriculare xx, pe traseul local din s. Capaclia r-nul Cantemir, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Ichim Aurel constituind 1,08mg/1.

Acțiunile lui Ichim Aurel au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal: „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”.

3. Sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 23.01.2019, a fost atacată cu apel de către inculpatul Ichim Aurel prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art.287 alin.(3) Cod penal, iar pentru infracțiunea

prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3.1 În motivarea apelului inculpatul a invocat:

- consideră că nu au fost acumulate probele ce ar confirma vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal;

- personal nu a bătut pe nimeni;

- prima instanță nu a menționat în sentință care a fost scopul implicării în conflict, considerând că partea vătămată a fost bătută de toți inculpații;

- prima instanță a ajuns la concluzia că dânsul a participat la bătaia părții vătămate, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate;

- în sentință nu s-a dat apreciere declarațiilor celorlalți doi inculpați și ale martorilor;

- consideră că declarațiile părții vătămate în privința lui urmează a fi apreciate critic;

- prima instanță nu a menționat concret, care martori oculari au indicat că el a lovit partea vătămată;

- nimeni din inculpați nu a declarat că a fost o înțelegere prealabilă;

- prima instanță nu a luat în considerație definiția infracțiunii înserată la art.17 CP, ceea ce nu s-a dovedit în cazul dat;

- prima instanță a pus la baza sentinței raportul de expertiză, care urmează a fi examinată în concordanță cu alte probe.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2019, a fost admis apelul declarat de inculpatul Ichim Aurel, casată parțial sentința în latura penală, în partea condamnării inculpatului Ichim Aurel în baza art.287 alin.(3) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive inculpatului Ichim Aurel, și, prin efectul extensiv al apelului acestuia, în partea încetării procesului penal în privința inculpatului Frunză Nicolai, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Ichim Aurel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pentru care i-a fost stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru concurs de infracțiuni, conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, lui Ichim Aurel i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Frunză Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, și încetat procesul penal în

privința lui Frunză Nicolai în temeiul actului de amnistie - art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016.

În rest sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 23 ianuarie 2019 a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit, că prima instanță la pronunțarea sentinței în privința inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai a încălcat normele de drept procedural prevăzute la art.389 alin.(1), 385 alin.(1) pct.1)-4), 394 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, ceea ce constituie erori de drept și care sunt susceptibile de a fi corectate în procedura de judecare a apelului, prin desființarea parțială a sentinței.

Prima instanță nu a constatat fapta săvârșită de către Ichim Aurel și Frunză Nicolai, care trebuie dedusă din circumstanțele de fapt constatate în ședința de judecată, reținând învinuirea adusă ultimilor de către organul de urmărire penală, prin ce a fost încălcat prevederile art.385 alin.(1) pct.1)-3) Cod procedură penală.

Pentru a constata în acțiunile inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, prima instanță prin încheierea protocolară din 26.12.2018 a admis administrarea probei cu declarațiile martorului Bologan Igor de la urmărirea penală, fără indicarea temeiului de drept al acestei dispoziții, însă acest procedeu de administrare a probei nu corespunde prevederilor art.371 alin.(1) Cod de procedură penală. Martorul Bologan Igor nu a fost audiat în fața primei instanțe. În cursul urmăririi penale nu a fost efectuată confruntarea martorului Bologan Igor nici cu unul din bănuiții/învinuiții Adam Petru, Ichim Aurel și Frunză Nicolai, motiv pentru care declarațiile martorului Bologan Igor de la urmărirea penală nu pot fi puse la baza sentinței, dat fiind că este o probă inadmisibilă.

Instanța de apel a notat, la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței prima instanță a calificat infracțiunea inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai pe art.287 alin.(3) Cod penal, conform indiciilor calificativi: „huliganismul agravat, săvârșit cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”, însă prima instanță neîntemeiat a reținut în integru toate circumstanțele de fapt indicate în rechizitoriu care întrunesc latura obiectivă a acestei infracțiuni.

Analizând circumstanțele cauzei în raport cu materialele și probele anexate, care coroborează cu declarațiile părții vătămate Colisnicenco Stepan, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai încadrate de prima instanță în baza art.287 alin.(3) Cod penal,

prin prisma normelor înserate la art.48 Cod penal /excesul de autor/, urmează a fi recalificate în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal – „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Eroarea admisă de prima instanță la adoptarea sentinței de condamnare constă în faptul, că prima instanță a dat o apreciere eronată faptei prejudiciabile săvârșite în raport cu semnele componenței infracțiunii imputate inculpaților Frunză Nicolai și Ichim Aurel, adoptând o soluție contrară circumstanțelor de fapt constatate în ședința instanței de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Instanța de apel a menționat, că la determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală imputată inculpaților, învinuirea înaintată de acuzatorul de stat inculpaților Frunză Nicolai și Ichim Aurel în baza art.287 alin.(3) Cod penal nu poate fi reținută, făcând o descriere amplă a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal.

Instanța de apel a notat că, deși inculpatul Ichim Aurel nu recunoaște vinovăția, suportul probatoriu atestă contrariul, iar declarațiile ultimului care contravin mărturiilor părții vătămate și martorilor, urmează a fi apreciate ca o modalitate de a se apăra. Nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Colisnicenco Stepan care sunt consecutive și racordă în ansamblu cu alte probe menționate mai sus, prin care se confirmă vinovăția inculpatului Ichim Aurel în săvârșirea faptei imputate.

Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a reiterat că conflictul fost inițiat de inculpatul Adam Petru, pe motivul unui alt conflict avut anterior cu partea vătămată, după cum a relatat martorul Adam Natalia, ultima l-a rugat pe soțul ei să se apropie să vorbească cu Colisnicenco Stepan de ce a încercat să ridice mâna la ea și de ce o amenința câțiva ani în urmă, dorind să se clarifice cu partea vătămată ... admite că soțul a început bătaia ... după ce au fost despărțiți, din motiv că Colisnicenco S. a continuat să-l numească cu cuvinte necenzurate, soțul nu a răbdat, s-a întors înapoi și s-au luat din nou la bătaie ... conflictul la bar a durat vre-o 15-20 minute.

Instanța de apel a reținut că, acțiunile violente ale inculpatului Adam Petru cu aplicarea pietrei nu erau coordonate cu inculpații Ichim Aurel și Frunză Nicolai. Din totalitatea probelor examinate în instanța de apel s-a

dedus, că inculpații Ichim Aurel și Frunză Nicolai nu cunoșteau despre prezența pietrei în mâna la Adam Petru, care nu era de dimensiuni mari și era ascunsă în pumn.

Instanța de apel a conchis că întregul sistem de probe cercetate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală coroborează și demonstrează faptul, că inculpații Ichim Aurel și Frunză Nicolai au comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel considerat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Ichim Aurel de comiterea infracțiunii imputate, nu echivalează cu achitarea lui, fiind apreciată ca o metodă legală în realizarea dreptului la apărare.

Din totalitatea de probe administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel, apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că fapta inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai a fost săvârșită în următoarele circumstanțe: în noaptea de 10 spre 11 iulie 2016, aproximativ pe la orele 00:20, Ichim Aurel, Frunză Nicolai și Adam Petru, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și o deosebită obraznicie, în timp ce se aflau în stradă în s. Plopi, r-l Cantemir, i-au aplicat lui Colisnicenco Stepan multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i părți vătămăte Colisnicenco Stepan vătămări corporale ușoare.

Acțiunile lui Frunză Nicolai și Ichim Aurel au fost reîncadrate în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

Excluderea din învinuire inculpaților Frunză Nicolai și Ichim Aurel a acțiunilor de huliganism agravat își are amprenta asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii și urmează să-și aibă reflectare și asupra individualizării pedepsei pentru inculpatul Ichim Aurel, în sensul micșorării acesteia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ichim Aurel pentru fapta prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de art.75 alin.(1),(2) Cod penal, totodată a luat în considerație personalitatea inculpatului Ichim Aurel, care nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, reieșind din prevederile art.34 alin.(1) Cod penal, infracțiunea de huliganism a fost comisă de Ichim Aurel în stare de recidivă,

se caracterizează negativ la locul de trai /f.d.92, 99 vol. I/, lipsa circumstanțelor cauzei care i-ar fi atenuat răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, și totodată respectând principiul neagravării situației apelantului în propriul apel (art.410 CPP), astfel, a considerat echitabil de a-i stabili inculpatului Ichim Aurel pedeapsa în formă de închisoare

Inculpatul Frunză Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal. La faza judecării cauzei inculpatul Frunză Nicolai a depus cerere privind aplicarea în privința sa a amnistiei în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și încetarea procesului penal. /f.d.186 vol. II/

Instanța de apel a remarcat, că procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate, este reglementată de art.2 din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016. Fata pentru care inculpatul Frunză Nicolai este învinuit, cad sub incidența actului de amnistie.

Instanța de apel a determinat că inculpatul Frunză Nicolai a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă, a recunoscut vinovăția în ședința de judecată, se caracterizează pozitiv, este pentru prima dată pe banca acuzaților, săvârșind infracțiunea mai puțin gravă, și nu există nici o dispută cu privire la existența prejudiciului. Iar pentru aplicarea amnistiei față de inculpatul Frunză Nicolai este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile stipulate în art.57 Cod penal.

Instanța de apel a constatat și lipsa prejudiciului material, cât și a celui moral, iar în ședința de judecată, partea vătămată a declarat expres că nu are anumite pretenții pecuniare față de inculpatul Frunză Nicolai. Partea vătămată nu a formulat anumite cerințe ce ar fi fost valorificate prin înaintarea acțiunii civile, din care rezultă că nu există prejudiciu, în atare situație inculpatul Frunză Nicolai nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art.10 lit. k) din Legea cu privire la amnistie nr.210 din 29.07.2016.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali prin care invocând incidența pct. 6), 12) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței primei instanțe.

5.1 În susținerea cererii, procurorul a invocat că:

- decizia instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este neîntemeiată și ilegală;

- argumentele instanței de apel precum că, *nici Ichim Aurel, nici Frunză Nicolai nu aveau intenția de a folosi piatra în scopul aplicării loviturilor și nici nu au coordonat asemenea acțiuni cu inculpatul Adam Petru, precum și faptul că, numai acțiunile inculpatului Adam Petru, în condițiile excesului de autor, se încadrează într-o formă mai gravă, determinată de aplicarea obiectului ce prin sine prezintă pericol, vin în contradicție cu pct.8 Hotărârii Plenului CSJ a RM nr.4 din 19.06.2006, "Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism"*;

- excesul de autor la inculpatul Adam Petru, invocat de către inculpatul Ichim Aurel în cererea de apel, care pe deplin a fost susținută de instanța de apel, nu este motivat prin probele convingătoare, dar este indicat pur declarativ, fapt ce nu poate fi acceptat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6), și 12) Cod de procedură penală, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (pct. 5.-5.1. din decizie).

Colegiul penal, analizând textul deciziei atacate constată că, instanța de apel a examinat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, motivându-și concluzia precum că, acțiunile lui Ichim Aurel și Frunză Nicolai urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, nefiind confirmate semnele calificative în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În acest sens nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, hotărârea emisă cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel, a constatat situația de fapt și de drept, motivându-și concluziile privind existența în acțiunile lui Ichim Aurel și Frunză Nicolai a componentei infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, argumentând faptul neprezentării de către procurorul, în instanța de apel a unor probe veridice, care ar răsturna esențial concluziile la acest capitol.

Instanța de recurs ordinar conchide că întregul sistem de probe cercetate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală coroborează și demonstrează cu certitudine faptul, că inculpații Ichim Aurel și Frunză Nicolai au comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în următoarele circumstanțe: în noaptea de 10 spre 11 iulie 2016, aproximativ pe la orele 00:20, Ichim Aurel, Frunză Nicolai și Adam Petru, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și o deosebită obraznicie, în timp ce se aflau în stradă în s. Plopi, r- l Cantemir, i-au aplicat lui Colisnicenco Stepan multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate Colisnicenco Stepan vătămări corporale ușoare.

Instanța de recurs reiterează că instanța de apel a ajuns la concluzia dată, ținând cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care de altfel este obiectul special al faptei infracționale, de circumstanțele cauzei, inclusiv de locul și metodele săvârșirii de către inculpați a faptelor ilicite, intensitatea și durata acestora, concluzionând că faptele inculpaților Frunză Nicolai și Ichim Aurel în baza art.287 alin.(3) Cod penal nu poate fi reținută, și acțiunile acestora urmează a fi reîncadrate în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal conform indicilor: *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane”*.

Totodată, Colegiul penal menționează, că soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.).

Ori, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Articolul 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor

propușe de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la *pct. 6)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ și subiectiv sub aspect de apreciere a probelor, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Se mai reține că, procurorul, invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la *pct. 12)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Din

argumentele recursului declarat se constată, că în opinia acestuia, acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpaților,

Colegiul penal apreciază ca fiind eronată invocarea de către procuror la caz, a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, întrucât criticile procurorului în partea ce se referă la reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 287 alin. (3) Cod penal, la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, deoarece o asemenea apreciere juridică a faptei inculpaților, a fost determinată de probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetate și analizate de către instanța de apel.

Colegiul penal reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că *recalificarea acțiunilor inculpaților Ichim Aurel și Frunză Nicolai, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este neîntemeiată și ilegală.*

În sensul vizat, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, martorilor, inculpaților precum și probele scrise, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat motivele pentru care a respins versiunile inculpaților, probele administrate demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cât și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

Instanța de recurs ordinar mai reține că instanța de apel corect a încetat procesul penal în privința lui *Frunză Nicolai* în temeiul actului de amnistie - art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016, întrucât inculpatul Frunză Nicolai a îndeplinit condiția principală prevăzută

de legislator în Legea nr.210 privind amnistia, manifestând căința activă și recunoscând integral vinovăția, precum și lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea părții vătămate, nefiind constatate careva restricții prevăzute de art.10 al Legii menționate.

În privința lui Ichim Aurel, instanța de apel corect a stabilit, reieșind din prevederile art.34 alin.(1) Cod penal, că infracțiunea de huliganism a fost comisă de Ichim Aurel în stare de recidivă, se caracterizează negativ la locul de trai /f.d.92, 99 vol. I/, lipsa circumstanțelor cauzei care i-ar fi atenuat răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, și echitabil i-a stabilit inculpatului Ichim Aurel pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 1 an, iar conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, lui Ichim Aurel i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal reiterează aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent nu sunt susținute de o motivare corespunzătoare, argumentată în sensul prezentei erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind argumentată și întemeiată. Instanța de recurs ordinar constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților *Frunză Nicolai și Ichim Aurel*.

În concluzie, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Frunză Nicolai xx, Adam Petru xxxx, Ichim Aurel xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda